

Bólyai János és Társai Ügyvédi Iroda, 1027 Budapest, Margit krt. 50-52, 1. emelet 12.

tel/fax: (361) 212-6996, E-mail: drszikinger.istvan@chello.hu

ügyszám: IV/1159-1/2017

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1159-2/2017
Érkezett:	2017 JÚL 06.
Példány:	1
Melléklet:	0 db
Kezelőiroda:	<i>elm</i>

A Süveges Péter indítványozó nevében és képviselőjében beterveztett alkotmányjogi panasz indítványomhoz a Tisztelt Alkotmánybíróság 2017. május 30-án kelt, részemre 2017. június 8-án kézbesített hiánypótlási felhívására az alábbiakat kívánom előadni.

Az Alaptörvény II. cikke a következőket mondja ki:

„Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg”.

A III. cikk pedig a következő rendelkezést tartalmazza (az ügyünkben releváns szövegrészt idézve): *„(1) Senkit nem lehet kínzásnak, embertelen, megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek alávetni”.*

Értelmezésem szerint megalázó bánásmódnak minősül, ezért az emberi méltóságot sérti, ha a fogva tartás körülményei között oly értékes szabad levegőn való tartózkodás csak olyan körülmények között lehetséges (sárban, zuhogó esőben, pihenőhely nélkül), ami egyébként a szabad életben elfogadhatatlan. Az első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék (36. P. 25.784/2014/36. sz. ítélet) ezért – álláspontom szerint helyesen - megállapította, hogy a sétaudvar nem volt mindig alkalmas a szabad levegőn való tartózkodásra, ezért az alperest kártérítés fizetésére is kötelezte. Ugyanez a helyzet a fodrász biztosításával, illetőleg – amint a perben megállapítást nyert – annak elmaradásával. A frizura az ember személyiségének egyik külsődleges kifejezője, amelynek kialakításában még a büntetés-végrehajtás körülményei között sem korlátozható. Köztudomású ténynek kell tekinteni, hogy elvárható módon fodrászok tudnak közreműködni abban, hogy az egyén ezen a téren az elképzeléseit meg tudja valósítani. Az emberi méltóságot sérti tehát, megalázó bánásmódnak minősül, ha a megfelelő hajviselet biztosítását nem teszik lehetővé. Megjegyzem, hogy Süveges Péterre nem jellemző az extrém külső, de a normális fodrászati ellátás szükséges ahhoz, hogy a nyilvánosság (számos bírósági tárgyaláson vesz részt, interjúkat ad) előtt a számára is elfogadható módon tudjon megjelenni. Ezért a szolgáltatás – az állam intézményvédelmi kötelezettségére is tekintettel – nem tehető függővé attól, hogy éppen van-e olyan letartóztatott vagy elítélt, aki képes a szakmáját az intézetben belül gyakorolni.

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (3) bekezdése a védelemhez való jogot rögzíti:

„A büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez....”.

Hatályban van, tehát az Alaptörvény hivatkozott rendelkezésével együtt értelmezendő az Emberi Jogok Európai Egyezményét belső jogként kihirdető 1993. évi XXXI. törvény, amelynek 6. cikke a tisztességes tárgyaláshoz való jogot rögzíti. Ezen belül a 3. bekezdés b. pontja minimális követelményként írja elő: a terhelt jogát biztosítani kell arra, hogy rendelkezék a védekezésének előkészítéséhez szükséges idővel és eszközökkel.

Az Alaptörvényben biztosított védelem jogát sérti ezért, hogy a bíróság jogszerű és kötelező rendelkezése ellenére nem engedélyezték, hogy az indítványozó ellenőrzött körülmények között magánál tartsa azt a laptop számítógépet, amely – tekintettel a több mint 60,000 oldalas iratanyagra – az egyetlen eszköz lehetett volna a védekezés megfelelő előkészítésére. Megjegyzem, hogy a Bv-intézet az óriási mennyiségű adat szükséges módon történő feldolgozását egyébként sem tette lehetővé.

Alaptörvényünk XXVIII. cikkének (7) bekezdése a következőképpen szól:

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti”.

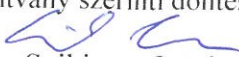
Az ítéletábra a megtámadott határozatában tényként rögzítette, hogy a biztonsági fokozat megállapításával, illetőleg az „egyéni kezelési utasítással” szemben az indítványozónak jogorvoslati lehetősége nem volt. Az sem vitatható, hogy e büntetés-végrehajtási döntések olyan súlyos alapjogi korlátozásokat tartalmaztak, amelyek a törvényből konkrétan nem következnek. Ezért álláspontom szerint a Tisztelt Alkotmánybíróságnak meg kell állapítania az alaptörvényt sértés tényét. Természetesen van lehetőség a jogalkotást érintő következmények alkalmazására, azonban a hivatkozott rendelkezés sérelmén ez nem változtat. Itt merül fel az a kérdés, hogy a jogorvoslati jog a személyiségi jogok körébe sorolható-e. Meggyőződésem szerint igen, a 8/1990 (IV.23.) AB határozatra is tekintettel. A jogorvoslat olyan önkényes döntésekkel szemben védi az egyént, amelyek az emberi méltóságát sérthetik, ezért ez a jog is az emberi méltóságból fakad, következésképpen nevesített személyiségi jog.

Az Alaptörvény XX. cikkének (1) bekezdése kimondja:

„Mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez”.

Az egészséghez való jog sérelmét az ítélet alapvetően azért nem állapította meg, mert a felperes élt az egészségügyre is irányadó önrendelkezési jogával, egyes beavatkozásokat visszautasított. Az általa igényelt ellátást azonban nem kapta meg. Az alapjog sérelmét egyébként alátámasztja dr. Fülöp Zoltánnak az ítéletben is hivatkozott szakvéleménye. Maga a jogerős ítélet is megállapította, hogy az indítványozónak a megfelelő tisztálkodáshoz, pihenéshez (alváshoz) való jogait nem biztosították. Köztudomású tényként is rögzíthető, hogy mindezek károsan hatnak a testi és lelki egészségre. Így az alapjog sérelme a rendelkezésre álló adatokból egyértelműen következik.

Kérem, hogy a kifejtettek alapján az indítvány szerinti döntést meghozni szíveskedjenek.

Budapest, 2017-07-02, tisztelettel:  Dr. Szikinger István ügyvéd, az indítványozó képviselője